

leforløbet. Og den viser, at elever med faglige problemer kan forstyrre, fordi de ikke kan følge med, men også, at de, der er fagligt stærke, lader sig forstyrre, fordi de ikke har opgaver nok.

Vi ser også i undersøgelsen, at det er børn med sociale problemer – det kommer nok ikke bag på nogen af os her og ej heller generelt ude i landet, men det spiller altså en vigtig rolle – ligesom man faktisk også konkluderer, at der er problemer med tosprogede elever. Og man har fundet frem til, at der er stor forskel på graden af uro fra skole til skole.

Jeg tror, at man på skolerne har stor bevidsthed om, at problemet er der, men efter min mening skal problemet ikke kun løses med rapporter, snak og møder, men også med noget konkret. Og den konkrete løsningsmodel kunne være, at man tog udgangspunkt i det, som lærerne synes er en god idé. Det fremgår nemlig af undersøgelsen, at lærerne ønsker, at 1 pct. af eleverne kan placeres uden for skolen.

Det er et meget stort emne, og jeg har skrevet lidt for meget ned i dag, men jeg må skynde mig at sige til sidst, at vi kan tilslutte os hr. Frank Dahlgaards forslag.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg synes egentlig godt, at man kan sige, at denne her debat i dag sat på spidsen drejer sig om, om samfundet, herunder eleverne i folkeskolen, skal indrette sig efter folkeskolen, eller om det er folkeskolen, der skal udvikle sig i takt med samfundet, herunder eleverne i folkeskolen. Det er muligvis sat lidt på spidsen, men jeg synes faktisk, at det er det, som denne her forespørgselsdebat i dag drejer sig om.

Jeg synes, det har været glædeligt at se i den rapport, der er kommet, at problemet med de urolige elever ikke er blevet større. Og samtidig synes jeg også, det er vigtigt at holde fast i, at dér, hvor man har kunnet påvise, at der var flest urolige elever, var i de yngste klassetrin, og at der var en markant forskel på drenge og piger. Drengene var nemlig markant mere urolige end pigerne.

Og det fører mig altså til den konklusion, at det ville være synd for børnene, og jeg synes også, at det ville være en falliterklæring for folkeskolen, hvis man allerede i børnehaveklassen eller i 1.-2. klasse sagde: Her har vi at gøre med urolige børn, som der overhovedet ikke er nogen mulighed for at integrere i folkeskolen.

Det er da tankevækkende, at man griber eller vil gribe det her problem an med at sige, at man

allerede på det tidspunkt faktisk skal lave nogle særforanstaltninger for de børn, og at de skal hives ud af folkeskolen. Og jeg må indrømme, at jeg forstår faktisk ikke, hvad det er for nogle særforanstaltninger, hr. Frank Dahlgaard gerne vil have, at der laves.

Jeg kan forstå, at hr. Frank Dahlgaard siger, at han ikke har forstand på pædagogik osv. og dermed ikke rigtig kan præcisere, hvad det er. Men kunne man så ikke forestille sig, at de særforanstaltninger egentlig kunne foregå i folkeskolen, og at det netop, som fru Anne Baastrup også var inde på tidligere, drejer sig om at udvikle folkeskolen og give lærerne nogle redskaber, så de er bedre klædt på, i det hele taget måske udvikle et helt andet undervisningseksperiment med flere forskellige undervisningsmetoder.

Vi har jo fundet ud af, at elever har mange forskellige intelligenser, og at børn absolut ikke er på samme niveau, når de starter i børnehaveklassen og 1. klasse. De er meget forskellige, og nogle er motiverede for det boglige, og andre er motiverede for andre ting. Og dér må det da være folkeskolens fornemste opgave at stimulere de børn og udvikle de evner, som de har, og ikke sige, at nu skal alle elever have den samme undervisning, den samme tilgang. Vi må netop respektere, at børn faktisk er meget forskellige og også udvikler sig i forskellige tempi, og vi må naturligvis sørge for at udvikle en folkeskole, der i højere grad tager hensyn til det.

Det er muligt, at der er lærere, som selv anbefaler, at de her elever faktisk bliver hevet ud af folkeskolen. Og det er ikke for at klandre lærerne, for jeg synes, de gør et utroligt stort stykke arbejde, men det er måske også, fordi lærerne er så desperate, at de har svært ved at komme på andre løsningsforslag, og så står de ligesom med ryggen mod muren.

Men det kunne jo være, at det var noget helt andet, der skulle til, og derfor har jeg da også et håb om, at der faktisk kommer noget godt ud af de penge, der nu er blevet afsat til udvikling af helhedsskolen, de 350 mio. kr., som var cd's fortjeneste. For det er jo en, mener jeg, tiltrængt saltvandsindsprøjtning til folkeskolen, men altså også et signal om, at vi ønsker en anden folkeskole, nogle andre undervisningsmetoder og et mere fleksibelt skoleskema osv., der i højere grad sætter børnene i centrum, så vi simpelt hen får sat noget mere kød og blod på det her